

TEMA-

DEBATT

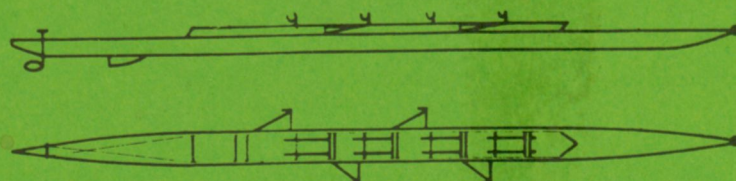
NR's ÅRSTING

1982

Vi diskuterer

STANDARDISERING AV BÅTMATERIELL

**"UTREDNING AV NR'S ORGANISATORISKE
UTVIKLING PÅ KONKURRANSESEKTOREN I 1980-ÅRENE"**

I N N L E D N I N G

Standardisering av båtmateriell var som sikkert de fleste husker et av hovedemnene også ved fjorårets Temadebatt.

Debatten den gang viste sterkt varierende synspunkter og holdninger til standardiseringsspørsmålet. Tross dette kunne man likevel finne klart flertall for enkelte deler av problemstillingen, noe som også framgikk av heftet "Referat fra temadebatt NR's Årsting 1981". Dette heftet ble utsendt til klubber og kretser i januar 1982.

I forbundsstyremøte den 23. januar 1982 ble det vedtatt at "Standardiseringskomiteen" skulle ta opp igjen sitt arbeid og legge fram en revidert innstilling på bakgrunn av Temadebatten på Tinget - 81.

Komiteen har gjennomgått referatmateriale fra ovennevnte Ting, og på bakgrunn av dette, samt erfaringer fra de norske regattaer 1982, har man kommet fram til et revidert standardiseringsforslag.

Dette ble overlevert forbundsstyret i begynnelsen av oktober og deretter sendt klubber og kretser 20. oktober.

Helt bevisst har vi valgt å benytte stort sett den samme oppgaveformuleringen som ved fjorårets debatt.

I tilknytning til fjorårets Temadebatt, hvor det ble lagt inn spørsmål i tilknytning til Rikstreners besøksrunde ble også forslaget om regionstrenere fremmet.

Det ble enighet om at Rikstreners besøksrunde burde opp til bred debatt på årets ting. Styret valgte imidlertid å se Rikstreners besøksrunde bare som en del av forbundets virksomhet på konkurransesektoren.

I et forsøk på å få en samlet vurdering av forbundets arbeid og organisatoriske tilrettelegging på nevnte sektor nedsatte forbundsstyret en komite for vurdering av disse spørsmålene.

Komiteen leverte sin innstilling til forbundsstyret i begynnelsen av oktober og styret sluttet seg i hovedtrekkene til innstillingen som deretter ble sendt klubber og kretser.

Selvom vi tidligere har sendt innstillingen fra "Komiteen for utredning av NR's organisatoriske utvikling på konkurransesektoren i 1980-årene" til klubber og kretser har vi likevel valgt å ta med det meste av utredningen i dette Temaheftet.

Vi er klar over at det er meget omfattende tema som er valgt, men håper likevel det blir en givende debatt som munner ut i konkrete forslag som forbundsstyret må arbeide videre med.

Rud i Bærum, 5. nov. 1982

NORGES ROFORBUND

Kjell Emblem (sign.)

GRUPPE INNDELING

<u>Gruppe 1</u>		Christiania Roklub
Oppgave 2		Trondhjems Roklub
Oppgave 1		Norske Studenters Roklub
<u>Gruppe 1</u>	Iva Andersen	Ungdomsutvalget
Oppgave 2	Arild Pettersen	Vestfold Rokrets
	Øystein Skodven	Alvøen Roklubb
	Erik Pannberg	Arbeidernes Roklubb
	Bjørn Lindholt	Christiania Roklub
	Per-Arvid Steen	Trondhjems Roklub
Oppgave 1		Onsøy Ro- og Kajakklubb
<u>Gruppe 2</u>	Arild Rekdal	Dommerkollegiet
Oppgave 1	Arne Aas	Moss Roklubb
	Leif Andersen	Arendals Roklubb
	Harald Petersen	Bærum Roklubb
	Monica Westereng	Fredriksstad Roklub
	Erik Johnsen	Hamar Roklubb
Oppgave 2		Oslo Roklubb
<u>Gruppe 3</u>	Irene Laumann Monssen	Hordaland Rokrets
Oppgave 2	Gunnar Haugan	Trøndelag Rokrets
	Harald Aasebø	Askøy Roklubb
	Arve Rogvin	Ormsund Roklub
	Eva Mølmen	Drammens Kvinnelige Roklubb
	Bjørn Arild Lundquist	Haldens Roklub
Oppgave 1		Roklubben Terje Viken
<u>Gruppe 4</u>	Gunnar Fjeld	Sarpsborg Roklubb
Oppgave 1	Robert Bjørgan	Tur- og Mosjonsutvalget
	Rolf Andreassen	Drammens Roklub
	Sten G. Stene	Fredriksstad Roklub
	Anne Gjerde	Alvøen Roklubb
	Tor Egil Prøven	Kongsvinger Roklubb
Oppgave 2		Ormsund Roklub
<u>Gruppe 5</u>	Jan Ivar Andersen	Iønsberg Roklubb
Oppgave 2	Kari Hardal	Oslo Kvinnelige Roklubb
	Knut Aasebø	Askøy Roklubb
	Knut A. Mosness Norstad	Drammens Roklub
	Rolf Sæterdal	Fana Roklubb
	Arild Marvik	Stavanger Roklubb
Oppgave 1		Porsgrunn Roklubb
<u>Gruppe 6</u>	Tor Solberg	Fana Roklubb
Oppgave 1	Knut M. Backer	Aust-Agder Kretsutvalg
	Lis Schjøtt	Bærum Roklubb
	Arild Pedersen	Namsos Roklubb
	Jørgen Bo Gundersen	Haldens Roklub
	Geir Foldvik	Moss Roklubb
Oppgave 2		Porsgrunn Roklubb
Oppgave 1		Rogaland Rokrets
Oppgave 2		

<u>Gruppe 7</u>	Stein Randsborg	Christiania Roklub
<u>Oppgave 2</u>	Tor-Henning Iversen	Trondhjems Roklub
	Gunnar Clifford	Norske Studenters Roklub
	Einar Eriksen	Horten Roklubb
	Odd Johan Olsen	Aalesund Roklub
	Svein Jonassen	Stavanger Roklubb
	Helen Lycke	Oslo Kvinnelige Roklubb
<u>Gruppe 8</u>	Christopher Gallaher	Sandefjord Roklubb
<u>Oppgave 1</u>	Frank Årvik	Moss Roklubb
	Kjell Sverre Johansen	Norske Studenters Roklub
	Sverre Larsen	Risør Roklubb
	Jan E. Thygesen	Christiania Roklub
	Laila Nøstdal	Namsos Roklubb
	Birger Olsen	Sandefjord Roklubb
<u>Gruppe 9</u>	Svein Ihøgersen	Sarpsborg Roklubb
<u>Oppgave 2</u>	Knut Ødegaard	Bærum Roklubb
	Arve Fiskerstrand	Aalesunds Roklub
	Gunn Herland	Tønsberg Roklubb
	Kaare Hanseth	Vestfold Rokrets
	Jens Petter Jensen	Norske Studenters Roklub
	Arne Thire	Oslo Rokrets

Junior B: 1X, 2X, 4X, 2-, 4-, 4+

Junior C: 1X, 2X, 4X, 4+

Junior D: 1X, 2X, 4+

Som bakgrunn for ønskede forandringer må bl.a. planer og behov for endringer i seniorklassene legges til grunn. For eksempel:

Roforbundet mener at 4+ bør utgå

Roforbundet vil innføre 4X for menn

Styrekvinne i 4X for damer vil utgå

Roforbundet må opprettholde og stimulere roingen

i enårde båter (2-, 4-, 8)

Et annet og vel så vesentlig poeng er økonomien. Ved standardisering til norske plastbåter (1 dag Hasle-båter) vil klubbene kunne anskaffe rimelige og holdbare båter for de yngste årsklassene. Pr. 1 dag bygger ikke Hasle firere, men etter hans eget utsagn vil han ikke ha tekniske vanskeligheter med eventuell bygging. Hasle har i dag en ny fabrikk med stor og moderne produksjonshall, og i og med at han for tiden er den eneste norske båtprodusenten for vårt formål er det naturlig at roforbundet

inngår samarbeid med STANDARDISERING AV BÅTMATERIELL som også være en fordel for Hasles egen produksjon, og det burde således kunne komme på tale visse motytelser, f.eks i form av at en eller flere båter

1. DEN AKTUELLE SITUASJON

Internasjonalt har FISA's materialkomite i flere år arbeidet med spørsmålet om standardisering av vekt på båtmateriellet og fra 1982 ble følgende gjort gjeldene:

Båttype:	1x	2x	2-	2+	4x	4-	4x+	4+	8+
Vekt i kg:	14	26	27	32	52	50	53	51	93

Som man forstår av ovennevnte vektgrenser har FISA tatt utgangspunkt i de laveste båtvekter som finnes på markedet i dag og lagt seg på dette som standard minimumsvekt.

For FISA er det naturlig nok senior og eldste juniorklasse de har konsentrert seg om i sitt arbeid.

For oss her hjemme er det naturlig å starte med de yngste klassene, - junior B, C og D.

I følge Norges Roforbunds kappreglement er ikke de yngste klassene fastlåst til spesielle båttyper, men erfaringsmessig ror disse i dag:

Junior B: 1X, 2X, 4X, 2-, 4-, 4+

Junior C: 1X, 2X, 4X, 4+

Junior D: 1X, 2X, 4+

Som bakgrunn for ønskede forandringer må bl.a. planer og behov for endringer i seniorklassene legges til grunn. For eksempel:

Roforbundet mener at 4+ bør utgå

3. STANDARDISERING Roforbundet vil innføre 4X for menn

Styrekvinne i 4X for damer vil utgå

Av temadebatten på Roforbundets årsmøte i 1982 ble det på sikt er ønskelig og nødvendig med standardisering av de aktuelle klasser, og at det bør arbeides videre med dette spørsmålet.

Roforbundet må opprettholde og stimulere roingen i enårede båter (2-, 4-, 8)

bekrefter (96 båter i 1980, 93 båter i 1979). Bare fire roklubber i Norge mangler denne båttypen. De fleste klubber har to eller flere

Et annet og vel så vesentlig poeng er økonomien. Ved standardisering til norske plastbåter (i dag Hasle-båter) vil klubbene kunne anskaffe rimelige og holdbare båter for de yngste årsklassene. Pr. i dag bygger ikke Hasle firere, men etter hans eget utsagn vil han ikke ha tekniske vanskeligheter med eventuell bygging. Hasle har i dag en ny fabrikk med stor og moderne produksjonshall, og i og med at han for tiden er den eneste norske båtprodusenten for vårt formål er det naturlig at roforbundet

båttypen tilfredsstillende, synes bare å peke i en retning: 4X+

inngår samarbeid med han. Standardisering vil utvilsomt også være en fordel for Hasles egen produksjon, og det burde således kunne komme på tale visse motytelser, f.eks i form av at en eller flere båter årlig stilles til disposisjon for forbundet.

2. TEMADEBATTEN PÅ NORGES ROFORBUNDS TING 1981

"Standardiseringskomiteens" innstilling utsendt høsten 1981 hadde i korthet følgende sammendrag/konklusjon:

Fra 1983 innføres følgende standardisering for de yngste årsklasser:

Junior B: 1X, 2X, 4X, 2-, 4-

Junior C: 1X, 2X, 4X, 2-

Junior D: 1X, 2X, 4X

Samtlige angitte båttyper var ment for både jenter og gutter, og byggemateriale i båtene skulle være plast. Båtene skulle ha følgende nedre vektgrenser ferdig rigget:

1X Juniormodell 16 kg

1X Seniormodell 18 kg

2X / 2 - 35 kg (konvertibel modell)

4X / 4 - 70 kg (konvertibel modell)

Junior C og junior D skulle kunne velge mellom senior- og junior-modell, junior B skulle bare kunne bruke seniormodell.

Temadebatten på Tinget 1981 konkluderte med at det på sikt er ønskelig og nødvendig med en standardisering for de aktuelle klasser, og at det bør arbeides videre med dette spørsmålet.

3. STANDARDISERINGSKOMITEENS VIDERE VURDERING

Av temadebatten på Tinget 1981 framgikk det klart at 4+ var en nøkkel-båttype innen norsk rosport, noe også årsberetningens båtstatistikk bekrefter (96 båter i 1980, 93 båter i 1979). Bare fire roklubber i Norge mangler denne båttypen. De fleste klubber har to eller flere firere. Adskillige av disse er konvertible 4+ / 4X+.

Våre dameroere skal fra 1985 gå over fra 4X+ til 4X-. Eksisterende 4X+ vil da delvis bli frigjort fra senior- og eldste juniornivå.

Kravet om at junior C og junior D bare bør ro parårede båter, kombinert med kravet om at disse klasser også bør ha et tilbud i firer, og dette igjen kombinert med kravet om at de må ha en styrmann for å mestre båttypen tilfredsstillende, synes bare å peke i en retning: 4X+ .

Dobbeltfirer for disse to aldersklassene i treutførelse kan således oppnås på følgende måter:

Allerede eksisterende 4X+ disponeres til disse aldersgrupper fra 1985 (eller tidligere).

Konvertible 4+ / 4X+ utstyres og rigges som 4X+.

Av de tradisjonelle 4+ prioriterer klubbene en eller flere båter for ombygging til 4X+.

Det sistnevnte alternativ kan utmerket godt utføres av nevenyttige folk i klubbene over en vintersesong. Lokalt må spantene motsatt riggersiden utskiftes, alternativt forsterkes, og komplett sett riggere må bestilles etter mål. Maksimal materiellutgift vil bli i størrelsesorden kr. 5 500,- kr. 6 000,-.

"Standardiseringskomiteen" kan ikke se noen god grunn for at junior-scullermodellen bør utgå av Arne Hasles byggeprogram, i og med at båttypen er utviklet og i stadig produksjon. Juniorsculleren bygges 90 cm. kortere (lengde 7.30 m.) enn seniorsculleren (lengde 8.20 m), og dette representerer ca. 2 kg. mindre vekt. Med de vektgrenser som komiteen tidligere (etter samarbeid med Hasle) har foreslått, nemlig 16 kg for juniorsculler og 18 kg for seniorsculler, skulle vel de aller fleste norskproduserte plastbåter ligge på riktig side av de foreslåtte vektgrenser. For å lette kontrollen kan det enkelt innføres merking eller fargekoding på dekket både på junior- og seniormodellene.

"Standardiseringskomiteen" finner å måtte opprettholde forslaget om båttypen 2- for klassen junior C, til tross for uttalelser som kom under temadebatten på Tinget 1981. I henhold til rikstrener Ake Fiskerstrands innlegg under debatten på Tinget foreligger det ikke noe fylldig undersøkelsesmateriale som klart tilsier at roing i enårede båter er spesielt uheldig for dette aldersnivået.

Bortsett fra synspunktet om at det bare bør være en plastscullermodell, og dermed også bare en vektgrense for denne båttypen, var det ingen bemerkninger til de vektgrenser komiteen hadde foreslått. Disse anbefales derfor opprettholdt.

Vedrørende tidspunkt for innføring av et eventuelt standardiseringsprogram mener komiteen at dette kan gjøres gjeldende fra 1984 for

båttypene 1X, 2X, og 2-, og fra 1985 for båttypene 4X og 4-, samt 4X+ (sistnevnte i tre-utførelse, de øvrige i plast. Med plast menes i denne sammenheng skrog i glassfiberarmert polyester eller tilsvarende. Plastbåter i spesialutførelse som i dag naturlig konkurrerer med trebåter er i denne sammenheng å anse som trebåter.)

4. STANDARDISERINGSKOMITEENS REVIDERTE FORSLAG

Fra 1984 innføres følgende standardisering for de yngste årsklassene, likt gjeldende for jenter og gutter, med båter i plastutførelse:

<u>Program:</u> Junior B: 1X, 2X, 2-	<u>Vekt:</u> 1X min 18 kg	2X / 2- min 35 kg
Junior C: 1X, 2X, 2-	1X min 16 kg	2X / 2- min 35 kg
Junior D: 1X, 2X	1X min 16 kg	

Fra 1985 innføres i tillegg følgende standardisering for de yngste årsklassene, likt gjeldende for jenter og gutter, med styrmannsløse båter i plastutførelse og den øvrige båttypen i fri utførelse:

<u>Program:</u> Junior B: 4X, 4-	<u>Vekt:</u> 4X / 4- min 70 kg
Junior C: 4X+	Ikke spesifisert krav
Junior D: 4X+	Ikke spesifisert krav

I hvilken grad benyttelsen av båttypen 4X+ for junior C og junior D skal betraktes som en permanent ordning eller en langsiktig overgangsordning har ikke komiteen tatt eksakt stilling til.

GRUPPEOPPGAVE 1

Mener gruppen det er behov for standardisering av båtmateriell innen norsk roing?

Hvis ja - diskuter de konkrete forslag som er fremmet av styret (gjennom "Standardiseringskomiteens innstilling").

Aktuelle spørsmål:

- For hvilke klasser bør standardiseringen gjelde:
- For hvilke båttyper?
- Hva bør standardiseres? - vekt, lengde, bredde, materiale etc.
- Bør det roes andre båttyper enn de standardiserte for de klasser det gjelder?
- Hva med tidspunkt for innføring av standardisering?
- Dessuten andre spørsmål som gruppen finner aktuelle

Konklusjon:

Kan gruppen slutte seg til det framlagte forslag til standardisering av båtmateriell?

Hvis nei - hvilke endringer og/eller tillegg ønsker gruppen?

Det er sikkert mange årsaker til dette, men komiteen mener at en vesentlig årsak er å finne i mangelen på engasjerte og kvalifiserte trenere og ledere både på klubb-, krets- og forbundsplan.

Komiteen finner imidlertid dagens organisasjonsform stort sett tilfredstillende. Det må derfor finnes andre årsaker til at alt ikke fungerer som det skal enn selve den organisatoriske oppbygging på konkurransesektoren.

Treningnemnda (TN) med underutvalg

I den organisatoriske struktur på forbundsplan har det ofte vist seg vanskelig bl.a. å fylle funksjonene i TN og de for-

NORSK ROIDRETT I 1980-ÅRENE - ORGANISATORISK

OPPBYGGING AV KONKURRANSESEKTOREN PÅ KLUBB-, OPPGAVER ENN DET

KRETS- OG FORBUNDSPLAN

funksjonene er basert på ren idealisme uten økonomisk kompensasjon eller andre stimulerende/motiverende tiltak

-forbundet/TN har ikke administrativ kapasitet til å fungere tilfredstillende som sekretariat både for TN og underutvalgene.

Oppgaven som formann i TN har etter hvert blitt så omfattende

I NORGES ROFORBUNDS MÅL FOR 1980-ÅRENE

resultater bl.a. i at den koordinerende funksjon av TN's ulike På bakgrunn av den stilling som norsk rosport har hatt i 1970-årene, og som ytterligere er blitt styrket i 1982, er det enighet i komiteen at NR bør arbeide for oppfylling av følgende målsetting på konkurransesektoren:

"NORGES ROFORBUND SKAL ARBEIDE FOR AT NORSK ROIDRETT SET TIL ENHVER TID VIL HA ETT ELLER FLERE LAG I VERDENS-ADMINISTRATIVT OG ELITEN" i arbeidet med elitegruppen.

for de øvrige underutvalgene er problemene atskillig større, da oppgavene er mye mer omfattende enn de ressurser som stilles

II VURDERING AV DAGENS ORGANISASJONSFORM

Til tross for at man innen NR i dag må kunne sies å ha nådd målet, er det klart at bredden i rosporten - som skal sikre at vi også i årene som kommer skal nå målet - mangler.

Hvis vi ser bort fra de få roerne i toppen som holder internasjonal standard svikter det i rekrutteringen av seniorroere som satser seriøst.

Det er sikkert mange årsaker til dette, men komiteen mener at en vesentlig årsak er å finne i mangelen på engasjerte og kvalifiserte trenere og ledere både på klubb-, krets- og forbundsplan.

Komiteen finner imidlertid dagens organisasjonsform stort sett tilfredstillende. Det må derfor finnes andre årsaker til at alt ikke fungerer som det skal enn selve den organisatoriske oppbygging på konkurransesektoren.

Resultatet ble offentliggjort etter sesongen 1976 med bakgrunn i vanskelig med å heve seg i gruppene. Forbundet/TN har heller ikke satt i verk spesielle tiltak for å bedre jentenes muligheter til å heve prestasjonsnivået.

1. Treningsnemnda (TN) med underutvalg

I den organisatoriske struktur på forbundsplan har det ofte vist seg vanskelig bl.a. å fylle funksjonene i TN og de forskjellige underutvalg. Dette kan ha flere årsaker, f.eks.:

- forbundet/TN tar sentralt på seg større oppgaver enn det finnes økonomiske og menneskelige ressurser til
- trener- og lederfunksjonene er basert på ren idealisme uten økonomisk kompensasjon eller andre stimulerende/motiverende tiltak
- forbundet/TN har ikke administrativ kapasitet til å fungere tilfredstillende som sekretariat både for TN og underutvalgene.

Oppgaven som formann i TN har etter hvert blitt så omfattende at den vanskelig lar seg løse på tillitsmannsbasis. Dette resulterer bl.a. i at den koordinerende funksjon av TN's ulike ledd blir mangefull.

For elitegruppens vedkommende fungerer arbeidet stort sett tilfredstillende.

En vesentlig årsak til dette er naturlig nok at forbundet setter inn sine største ressurser, både økonomisk, administrativt og faglig, i arbeidet med elitegruppen.

For de øvrige underutvalgene er problemene atskillig større, da oppgavene er mye mer omfattende enn de ressurser som stilles til rådighet.

Spesielt har arbeidet for morgendagens gruppe (B-gruppen) stadig sviktet.

De oppgaver som TN i denne sammenheng påtar seg må i mye sterkere grad vurderes i forhold til ressursene.

Tendensen har vært at alle som ror og satser seriøst forventer å være med i en eller annen forbundsgruppe. Disse har også svært ofte kommet med i en gruppe uten at forbundet sentralt har kunnet gi alle et skikkelig tilbud. Dette har vært en sterkt medvirkende årsak til at det i dag er svært få seniorroere som satser på klubbplan i klubbenes egen regi.

Denne tendensen er på lengre sikt svært uheldig.

Dameutvalget ble nedlagt etter sesongen 1976 med bakgrunn i at jentene skulle inn i de forskjellige grupper/underutvalg på lik linje med guttene.

Da jentene hele tiden har vært i klart mindretall har de hatt vanskelig med å hevde seg i gruppene. Forbundet/TN har heller ikke satt i verk spesielle tiltak for å bedre jentenes muligheter til å heve prestasjonsnivået.

Lettvektsroerne har vært "fordelt" på de forskjellige gruppene selvom ønsket hele tiden har vært en egen gruppe for lettvektsroere. Vanskeligheten har bestått i å skaffe trenere/ledere.

2. Rikstrener

Når det gjelder rikstreners to hovedoppgaver viser 1982-sesongen at den ene oppgaven - nemlig trening av elitegruppen - er løst på en meget tilfredstillende måte.

Når det gjelder den andre hovedoppgaven - etterutdanning av klubb- og kretstrener - fungerer opplegget fortsatt ikke bra nok.

Den opprinnelige tanken med rikstreners besøksrunde var stimulering og etterutdanning av klubb- og kretstrener. Besøkene skulle foregå kretsvis med rokretsene som ansvarlige for det administrative opplegget, mens rikstrener hadde det faglige ansvar.

Fra disse opprinnelige tankene gikk utviklingen gradvis i retning av klubb-besøk i stedet for kretsbesøk og samling/trening av de aktive i stedet for møte med trenere/ledere.

Dette medførte bl.a. en økning i antall besøks-/reisedager, som spesielt om våren skapte store problemer for løsningen av rikstreners andre hovedoppgave; trening av elitemannskapene.

For 1982-sesongen ble det foretatt en klar innstramming og nedskjæring av rikstreners besøksrunde i retning av det opprinnelige målet for denne virksomheten. Erfaringene så langt har vært positive, men ytterligere effektivisering må vurderes.

Forøvrig kan en del av problemene som knytter seg til rikstreners besøksrunde listes opp som følger:

- rikstreneren treffer ikke (eller i bare liten grad) målgruppen, dvs. krets- og klubbtrener, ved sine distriktsbesøk.

Årsaker: trenerne finnes ikke, manglende organisatorisk opplegg fra kretsene/klubbenes side, uheldig valg av tidspunkt o.l.

- to besøk i året er for lite til å oppfylle målet med besøksrunden

- kretsbesøkene burde i større grad følges opp med samlinger sentralt for målgruppen.

De oppgaver som i dag tilsammen er pålagt rikstrener kan sies å tilsvare en og en halv stilling og på noe sikt er det helt nødvendig å finne en akseptabel løsning på dette.

3. Distriktsrepresentantene (DR)

Ordningen med DR har bestått i 6-7 sesonger uten å innfri de forventninger man hadde.

En vesentlig årsak er at de ideelle oppgavene som er pålagt DR er altfor omfattende på rent tillitsmannsbasis.

Rekrutteringen av DR har i stor utstrekning skjedd blant tr.nemndas underutvalg og har i tillegg til dette som regel vært personer som har stått meget sentralt som trener/leder i egen klubb.

Altså igjen en tendens til å påta seg større oppgaver enn ressursene tilsier.

De siste sesongene har DR stort sett hatt som oppgave å organisere rikstreners besøksrunde i sitt distrikt (krets), men forøvrig har funksjonen mer eller mindre blitt en post på papiret.

4. Trenerrådet (TR)

Som nevnt under pkt II, 4, er TR nyopprettet slik at erfaringene naturlig nok er begrensete etter knapt ett års virksomhet.

Etter en innledningsfase hvor det måtte påtales ovenfor TR at det kun var et rådgivende organ i treningsspørsmål - og at forbundsstyret og tr.nemnda fortsatt er ansvarlige for de idrettspolitiske sakene - har erfaringene vært positive.

Ønsker TR å ta opp spørsmål av idrettspolitisk karakter skal dette skje via tr.nemndas arbeidsutvalg til forbundsstyret.

Det er viktig at skriftlige referater, med veiledende kommentarer i treningsspørsmål, blir utarbeidet etter TR's møter for publisering i Trenerkontakten. Dette har delvis fungert i denne første perioden.

5. Trenerutdanningen

Trenerutdanningen fungerer uavhengig av tr.nemnda, men kan naturlig nok ikke vurderes uten å sees i sammenheng med nemndas virksomhet.

Det nederste trinnet i den grunnleggende utdanningen, Emnekurs i nybegynnerinstruksjon, er det kretsenes/klubbenes ansvar å arrangere.

De senere år har det vært en gledelig utvikling i at stadig flere kretser (også klubber, enkeltvis eller i samarbeid) har gjennomført arrangement av Emnekurset.

Det er imidlertid viktig at kretsene stadig stimuleres og at forholdene legges tilrette fra sentralt hold i arbeidet med trenerutdanningen.

B-kurset arrangeres vesentlig på forbundsplan, men har også med stort utbytte vært avviklet på kretsplan.

Rekrutteringen av trenere til B-kurset har de senere år vært mindre enn ønskelig og lavere enn hva behovet for trenere skulle tilsi.

For C-kursets vedkommende har interessen vært svært dårlig. Dette kan best illustreres ved at C-kurset 1981 måtte avlyses grunnet for dårlig påmelding. Tilsvarende har vi måttet gjøre i disse dager med årets C-kurs da det kun forelå 4 påmeldinger.

Når det gjelder etterutdanningen via våre årlige Trenerforum syntes disse å virke tilfredstillende med frammøte av 30-35 trenere fra våre forskjellige klubber.

Det kan være flere grunner til at trenerutdanningen ikke har den ønskete oppslutning. Klubbene er bl.a. ikke flinke nok til å stimulere/motivere folk til å delta på de kurstilbud som foreligger både fra Roforbundet og idrettskretser.

Videre kan sikkert også en del av årsaken finnes på sentralt hold.

I den kombinerte stillingen som daglig leder og utdanningskonsulent er det helt utvilsomt at arbeidet med utdanningssaker blir sterkt skadelidende i forhold til de løpende saker og øvrige gjøremål.

I denne sammenheng kan det være aktuelt å peke på det forhold at Roforbundet var det første særforbund som ansatte utdanningskonsulent (høsten 1968) etter at Idrettsforbundet ga direkte økonomisk støtte til slike stillinger.

I dag er vi ett av de absolutt få forbund som har kombinert daglig leder/utd.kons, mens de aller fleste forbund har heltids utd.kons. som kun har utdanningssaker som arbeidsoppgave. I tillegg har en rekke forbund heltids treningskonsulent.

6. Trenersituasjonen på klubbplan

Klubbenes nåværende opplegg for de aktive er lite systematisert. I mange klubber er de aktive utenom rosesongen mer eller mindre overlatt til seg selv - den organiserte treningen fra klubbenes side er sterkt varierende.

Dette har ulike årsaker - dels mangel på tilfredstillende treningslokaler med nødvendig utstyr, dels mangel på kvalifiserte instruktører.

Dette at vintertreningen i for stor grad er basert på det personlige initiativ til den enkelte roer medfører at grunnlaget før sesongstart ofte er svakt.

I rosesongen merkes trenerproblemet i enda større grad. Roing er i utgangspunktet en ressurskrevende idrett når det gjelder trenersiden.

Ideelt sett burde målet være en trener pr. lag. Forholdet i de fleste klubbene er det knapt nok finnes en trener for samtlige lag.

Med den relativt svake rekruttering som roidretten har, blir det ofte til at de få instruktører - som på frivillig basis er villige til å påta seg et oppdrag - blir pålagt nybegynneropplæring. Den gruppe som blir skadelidende er konkurranse-roerne.

En del av de momenter som anføres av de aktive når det gjelder trenerproblemet er følgende:

- trener er generelt ikke kvalifisert for oppgaven (avhengig av den aktives ambisjonsnivå)
- den avsatte tid fra klubbens side for instruksjon med trener på vannet og på land er for kort (mangel på følgebåt, mannskap etc.)
- de aktive ønsker instruksjon hver treningsøkt; frivillige trenere er ikke villige til å ofre så mye tid
- klubbene har ikke økonomisk evne til å sende trenere for de respektive lag på hver regatta; frivillige trenere er ofte uvillige til å reise
- manglende samordning i treningsopplegg mellom trenerne fra ulike klubber reduserer mulighetene for å etablere kombinasjonslag.

III FORSLAG TIL FORBEDRINGER AV NR's VIRKSOMHET PÅ KONKURRANSESEKTOREN

Komiteen erkjenner fullt ut at grunnlaget for hele forbundets virksomhet ligger i klubbene, dette gjelder såvel konkurranse-sektoren som de øvrige sider av roidretten. Når det gjelder forholdene for konkurranseutøverne, og rekrutteringen til denne kategori av roere, vil trenerhjelp på klubbplan være noe av det mest avgjørende.

At denne hjelpen i dag er mangelfull og sterkt varierende rundt om i klubbene er åpenbar.

Komiteen er med andre ord fullt ut enig om at trenersituasjonen i klubbene må styrkes.

Imidlertid er det også klart at mange forbedringer kan og må foretaes også på forbundsplan og komiteen vil først ta for seg det sentrale forbundsapparatet.

1. Treningsnemnda med underutvalg

Som nevnt under pkt. IV syntes selve den organisatoriske oppbygging av TN med underutvalg å være hensiktsmessig slik at det ikke er grunnlag for radikale forandringer.

Dersom det fortsatt er ønskelig at TN's formann skal komme fra forbundsstyret, bør dette komme klart fram under valg av styret på årstinget.

TN's formann bør ikke ha andre hovedoppgaver i forbundsstyret enn arbeidet med den aktive konkurranseføring.

TN's oppgaver er i dag for omfattende til at de kan løses så tilfredstillende som ønskelig.

For å bøte på dette må TN i årene som kommer styrkes på to plan, a) trenersituasjonen må bedres og b) den administrative siden må styrkes.

- a) Det må engasjeres betalte trenere som får ansvar for enkelte lag og eller treneransvaret for underutvalgene.
- b) Forbundets administrasjon må utbygges med en kombinert utdannings- og treningskonsulent med sekretæransvar for TN og det enkelte underutvalg.

Innen ovennevnte punkter kan realiseres fullt eller delvis må TN selv sørge for å begrense omfanget av sine oppgaver.

Dette kan bl.a. gjøres ved å ha færre roere i gruppene, spesielt gjelder dette for morgendagens gruppe. På denne måten kan det skapes større balanse mellom rådende ressurser og de oppgaver som skal løses.

I et forsøk på å heve nivået på dameroingen opprettes et eget utvalg for dameroere (under TN).

Man bør ta sikte på å samle eldste junior-roere med de beste seniorene, men samlet antall må holdes på et nivå som kan gi et skikkelig tilbud til hver enkelt.

Det vil være helt avgjørende at man finner personer til å lede denne gruppen som er både tent på oppgaven og har tilstrekkelig erfaring og bakgrunn.

Arbeidet med denne gruppen må skje i nær kontakt og samarbeid med de klubber som har aktuelle kandidater for gruppen.

Utvalget bør opprettholdes i minst 2-3 sesonger, for deretter å foreta en vurdering av om ordningen med eget dameutvalg bør fortsette, eller om jentene igjen skal taes opp i de øvrige gruppene på lik linje med guttene.

For lettvektsroerne opprettes egen gruppe så snart trener/ledersituasjonen for gruppen kan løses.

En utvidelse av antall underutvalg må ikke medføre at TN påtar seg ansvar for et større antall roere.

2. Rikstrener

Rikstreners "to jobber" må deles slik at arbeidet som rikstrener blir en ren trenerfunksjon, mens en utdannings-/treningskonsulent overtar rikstreners ansvar for etterutdanningen.

Rikstrener må naturlig nok fortsatt benyttes som instruktør/foreleser ved trenerkurs, trenerforum o.l.

Innen dette kan gjennomføres bør det spesielt vurderes andre løsninger av rikstreners besøksrunde om våren.

Ved at besøksrunden igjen blir rene trenermøter, og ikke trening av aktive på vannet, kan vårrunden til dels gjennomføres på vinteren. Dette vil medføre mindre kollisjoner for rikstrener når det gjelder trening av eliten.

Dessuten bør medlemmer av Trenerrådet kunne gjennomføre "vårrunden" i enkelte rokretser og på denne måten avlaste rikstrener.

De skisserte løsninger vil kunne skape en rimelig balanse mellom arbeidet med å trene eliten og etterutdanningen av klubb- og kretstrener.

3. Distriktsrepresentantene (DR)

Skal de omfattende oppgaver som er tiltenkt DR opprettholdes må man over på en ordning med betaling for de tjenester man ønsker utført. Her henvises til forslag om opprettelse av Regionstrenere under pkt V, 6.

I en overgangsperiode bør ordningen med DR opprettholdes, men arbeidsoppgavene reduseres til følgende:

- organisering og tilrettelegging av rikstreners besøksrunder innen sitt distrikt/krets
- være leder for distrikts-/kretstrenerforum som søkes opprettet i regi av rokretsene
- være bindeledd mellom rokretsen og tr.nemnda/rikstrener i idrettsfaglige spørsmål

DR innkalles etter behov til nemndas eller Trenerrådets møter.

4. Trenerrådet (TR)

Det er ikke grunnlag for å foreslå spesielle forandringer av TR eller dets formål etter bare 1 års funksjon.

Derimot bør TR's medlemmer søke å medvirke til opprettelse av kretsvisе trenerforum eller andre former for trenersamarbeid på krets- og klubbplan.

Som en detalj kan det nevnes at rikstrener bør være ansvarlig for at "konklusjoner" i treningsspørsmål som framkommer under TR's møter blir publisert gjennom Trenerkontakten.

5. Trenerutdanningen

Den nåværende trenerutdanningen innen forbundet bør være gjenstand for en egen vurdering/utredning i løpet av vinteren 1983.

Spesielt bør den grunnleggende trenerutdanningen sees i sammenheng med den etterutdanning/utdanning som foregår i sammenheng med rikstreners besøksrunder.

Etter at vi nå har vært gjennom komiteens forslag til forbedringer på konkurransesektoren for de sentrale ledd i forbundet vil vi ta for oss trenersituasjonen på klubbplan.

6. Trenersituasjonen på klubbplan

Som understreket i innledningen av pkt III er styrking av trenersituasjonen på klubbplan et av de vesentligste elementene i arbeidet med å sikre en god rekruttering av konkurranseroere.

En styrking av trenersituasjonen i klubbene kan sikkert gjøres på flere måter, men komiteen vil trekke fram to aktuelle muligheter.

- A) STYRKE KLUBBTRENERFUNKSJONEN VED Å BYGGE UT ET LANDS-OMFATTENDE NETT AV REGIONSTRENERE (RT)
- B) STYRKE REKRUTTERINGEN TIL KLUBBTRENERFUNKSJONEN VED Å IGANGSETTE STIMULERINGSTILTAK SOM VIL GJØRE TRENER-JOBBER I KLUBBENE MERE ATTRAKTIV

Komiteen er av den oppfatning at initiativet i arbeidet med begge disse tiltak må komme fra forbundsplan - både organisatorisk og økonomisk - men både kretser og klubber må i denne sammenheng være sterkt medvirkende samarbeidspartnere.

I den videre utredning har komiteen tatt for seg de grunnleggende premisser for en mulig gjennomføring av forslagene.

A) Regionstrenere (RT)

For å få en statistisk oversikt over aktiviteten i klubber og kretser har komiteen valgt å foreta en oppdeling av landet i regioner, med fordeling av klubbene på de respektive, basert på geografisk tilhørighet. I tillegg er tilgjengelige opplysninger om klubbenes sportslige aktivitet bearbeidet.

På grunn av den ulike geografiske spredning av klubbene, vil en oppdeling i regioner - uansett hvilke kriterier man legger til grunn - være beheftet med svakheter.

På bakgrunn av antall lisenser, medlemsantall og geografisk nærhet er det imidlertid gjort følgende forsøk på inndeling i regioner, se tabell 1.

Tabell 1. Aktive konkurranseroere i klubbene sett i forhold til de oppgitte medlemsantall for aktive roere (1987).
Lisensene omfatter 1987 og 1988

Region nr	Klubb	Antall lisenser		Antall medlemmer 1981
		1981	1982	
1 <u>Østfold</u>	Fredriksstad	62	25	52
	Haldens	7	6	71
	Moss	23	18	92
	Onsøy	-	17	-
	Sarpsborg	20	24	46
		112	90	261
2 <u>Oslo</u>	Arbeidernes	-	-	73
	Asker	-	-	20
	Bærum	40	40	271
	Christiania	37	40	232
	Drammens Kvinnelige	5	7	26
	Drammens	19	24	47
	Hamar	9	5	45
	Hengstrand Kv.	-	-	35
	Kongsvinger	18	15	39
	Lillehammer	-	-	30
	NLHI	-	-	25
	NSR	38	29	397
	Ormsund	73	36	121
	Oslo Kvinnelige	26	12	88
	Oslo	-	-	61
	Ringsaker	-	-	12
		265	200	1522
3 <u>Vestfold</u>	Horten	63	53	85
	Kristiansand	6	-	62
	Larvik	-	-	31
	Porsgrunn	-	-	69
	Sandefjord	27	27	32
	Tønsberg	26	25	84
	Arendals	4	9	47
	Risør	-	9	20
		126	123	430
4 <u>Vest-landet</u>	Alvøen	43	48	111
	Askøy	36	19	77
	Bergens	16	-	57
	Fana	32	23	117
	Os	3	-	33
	Njård	-	-	179
	Terje Viken	5	2	73
	Stavanger	21	14	86
	Sjøkrigsskolen	-	-	10
		156	106	743
5 <u>Midt-Norge</u>	Kristiansund	-	-	20
	Namsos	12	25	78
	Tromsø	-	-	19
	Trondhjems	42	22	163
	Aalesund	18	14	96
		72	61	376

Tabell 1. Aktive konkurranseroere i klubbene sett i forhold til de oppgitte medlemstall for aktive roere (1981).
Lisensene omfatter 1981 og 1982

Det knytter seg en rekke andre spørsmål til ordningen med RT og

Som tidligere nevnt har ordningen med distriktsrepresentanter bare i liten grad vært vellykket.

En rekke av de oppgaver representantene var forutsatt å utføre er ikke blitt fulgt opp. I utgangspunktet regner komiteen med at en styrking av trenersiden på kretsplan kun kan skje, ved å betale for tjenestene - ordningen med distriktsrepresentanter på tillitsmannsbasis har vist at dette ikke fungerer i dagens situasjon. Komiteen vil derfor foreslå at distriktsrepresentantfunksjonen overtas av en lønnet regionstrener.

Komiteen er oppmerksom på at en eventuell full utbygging på landsbasis med regionstrener må arbeides med over tid. Imidlertid vil vi i de videre betraktninger skissere de betingelser som vi oppfatter som en optimal løsning.

Siktemålet med å opprette stillinger som regionstrener er tosidig:

- a. Øke klubbenes tilbud til konkurranseroere når det gjelder trenere
- b. Fungere som bindeledd mellom klubbtrener/ledere og NR's Treningsnemnd

tid og klubbens økonomi.

Følgende arbeidsoppgaver forutsettes pålagt RT

- utarbeidelse av treningsopplegg for rosesongen og vintertrening for AK
- praktisk instruksjon i rosesongen av AK
- medlem av Trenerråd; ansvarlig for samordning av treningsopplegg mellom kretsen/regionen og NR's utvalg
- administrativt og idrettslig underlagt NR's Treningsnemnd
- leder av Kretstrenerråd; ansvarlig for samordning av treningsopplegg innen regionen
- utdanningsleder for klubbtrener; ansvarlig for treneropplæring og rekruttering av klubbtrener
- deltagelse i kurs for egen faglig utvikling - teoretisk og praktisk

Komiteen mener at følgende kvalifikasjonskrav må stilles til RT

- dokumentert formell og reell trenerutdanning; minimum Trener B - ideelt Trener C
- erfaring som aktiv roer i internasjonal sammenheng - fortrinnsvis som representasjonsroer for NR
- må ha inngående kjennskap til de lokale forhold i de respektive klubber/kretser
- være villig til å yte en innsats utover de økonomiske rammer som er gitt
- være innstilt på en stor grad av reisevirksomhet i rosesongen dvs forhold som familieavhengighet etc må vurderes
- kunne vise til omfattende praktisk trener-erfaring fra ro-miljø

Kommentarer til kvalifikasjonskravene:

Det er klart at det neppe finnes mange kandidater som oppfyller alle de nevnte krav. I en utbyggingsfase må man derfor være innstilt på å senke kravene, feks bør erfaring som roer på topp-plan og/eller lang praktisk trener-erfaring kunne kompensere for manglende formell utdanning. På sikt bør imidlertid NR søke å stimulere til økt rekruttering til RT-jobben ved egnete utdanningsopplegg feks i samarbeid med NIH o.l.

Muligheten for å skaffe seg de beste kvalifiserte RT vil ha en nær sammenheng med de økonomiske betingelser som tilbys. I utgangspunkt bør man fra NR's side satse på en lik avlønning over hele landet etter kvalifikasjoner.

Det knytter seg en rekke andre spørsmål til ordningen med RT og komiteen vil peke på følgende:

På hvilket grunnlag skal RT engasjeres?

Komiteen ser her to mulige løsninger:

Alt. a: RT engasjeres på timebasis over hele året men med hovedvekt lagt på praktisk trenervirksomhet i rosesongen (80%) og utdanning/organisatorisk virksomhet om vinteren (20%)

Alt. b. RT engasjeres på årsbasis i feks 1/5- stilling med en total arbeidsbelastning tilsvarende ca 350 arbeidstimer.

Hvor mye kan hver klubb/AK påregne å få benytte RT?

Her vil økonomiske betraktninger komme inn; den mest rettferdige ordning må være at klubbandelene tilpasses etterspørsel/behov for RT. På denne måte kan den enkelte klubb selv tilpasse engasjement av RT til instruksjon av aktive til antallet konkurranseroere til enhver tid og klubbens økonomi.

Hvor stor arbeidsbelastning skal RT pålegges?

Hvis en person skal fungere som RT på fritiden - dette vil være den normale situasjon - kan ikke den totale belastning i rosesongen overstige 20 timer pr uke. Sannsynligvis vil ca 10-12 timer være en rimelig arbeidsbelastning pr person pr uke dvs instruksjonsvirksomhet annenhver kveld 3-4 timer.

Hvor mange RT bør det være i de ulike regioner?

Under de forutsetninger som er gitt om maksimalbelastning på 20 timer pr uke pr person og med forhold som reiseavstand og plassering i regionen samt oversikten i tab 2 kan følgende antydes:

Region nr 3: Her er det 125 konkurranseroere fordelt på 5 klubber. Behovet vil dekkes ved engasjement av 1 person som RT i Tønsberg med 20 t/uke og 1 person i Risør/Kr.sand med 5 t/uke.

Region nr 4: Her er det 130 konkurranseroere på 7 klubber. På grunn av geografisk spredning må feks 1 person engasjeres som RT i Stavanger med 10 t/uke og 2 personer i Bergen med hver 12 t/uke.

Region nr 5: Her er det ca 65 konkurranseroere. 3 personer bør engasjeres som RT, hver med 10 t/uke. Utplassering i Ålesund, Trondheim og Namsos.

Komiteen vil presisere at dette er et eksempel som viser det totale omfang en fullt utbygget ordning med regionstrenere vil kunne få. Etter overnevnte skisse vil det være behov for 8 RT - total arbeidsbelastning 89 timer instruksjon pr uke.

I beregningen av den totale arbeidsbelastning er det kun regnet med direkte instruksjon. I tillegg kommer reisetid, reiseutgifter og utgifter til møtevirksomhet i Trenerråd/Kretstrenerråd.

Når det gjelder satser for avlønning av RT er dette vanskelig å ta standpunkt til. Her kommer bl.a. de skattemessige forhold inn i bildet.

Hvis man velger seg en timesats på kr 50 vil dette gi en totalutgift i rosesongen på kr 65.000. Regner man at dette utgjør 80% av RT's arbeidsbelastning på årsbasis, vil utgiftene til engasjement av RT i vintersesongen beløpe seg til kr 13.000. Utgifter til bilgodtgjørelse, reiser og avlønning under reisene er vanskelig å beregnes men anslås til kr 5.000 pr RT pr år dvs totalt kr 40.000. Etter dette blir de totale utgifter for en fullt utbygget ordning med regionstrenere på årsbasis kr 118.000.

De spørsmål som videre må avklares er hvorledes en slik utgift skal dekkes budsjettmessig. Hvor stor andel faller på klubbene og hvor stor del på NR? Hvilke kriterier skal legges til grunn for klubbandelene?

Komiteen ønsker ikke å ta standpunkt til disse spørsmål i denne utredning. Dette bør være grunnlag for forhandlinger mellom forbundsstyret, treningsnemnda og klubber/kretser. Imidlertid kan størrelsen på kostnadene ved en slik ordning for den enkelte klubb illustres på følgende måte hvor region Vestlandet er valgt som eksempel:

Total antall RT :	3	
Totalte utgifter på årsbasis:	Instruksjon	kr 25.500,-
	Reiser, bilgodtgjørelse etc	" 15.000,-
	Engasjement i vintersesongen	" 5.500,-
	Sum	kr 46.000,-
		=====

50% dekkes av NR på årsbasis, dvs kr 23.000,-
Under forutsetning av at hver klubb (totalt 7 klubber) ønsker å benytte RT like mye blir klubbandelen kr 3.300,- pr år.

B) Klubbtrenere

Når det gjelder styrking av klubbtrenerfunksjonen via stimulerings-tiltak (alternativ B, se side 13) kan følgende tiltak være aktuelle for å gjøre trenerjobben mer interessant og attraktiv:

- Klubbene må overbevises om at trenerjobben i klubben må oppprioriteres (eller i det hele tatt prioriteres) rent økonomisk
- Klubbene må bort fra kombinasjonen rosje/trener
- Trenerne må avlastes fra de mange administrative og praktiske sider ved f.eks. påmeldinger, organisering av reiser, båttransporter etc.
- Rokretsene bør opprette et "Trenerforum" hvor kretsens klubbtrenere regelmessig kan komme sammen for å diskutere treningsfaglige spørsmål
- Ett eller flere av medlemmene i forbundets Trenerråd skal være tilstede ved kretsens trenerforum
- Rikstreners besöksrunde konsentreres om møte/diskusjoner med trenerne
- Forbundet innviterer en eller to klubbtrenere til møtene i Trenerrådet (forskjellige trenere til hvert møte)

- Forbundet lar klubbtrenerne få konkrete oppgaver på NR's sentrale trenerforum
- Forbundet innviterer klubbtrenerne til å overvære trenings-samlinger i forbundsregi
- Forbundet innviterer klubbtrenere til å overvære utenlandske regattaer med norsk deltagelse
(Med innvitasjon menes at forbundet dekker utgifter til reise og opphold)
- Gradert økonomisk belønning for klubbtrenere som får lag kvalifisert til de nordiske og internasjonale mesterskap.

Ovennevnte liste kan ganske sikkert forlenges med en rekke andre gode forslag som vil stimulere trenerarbeidet i klubbene.

Felles for de fleste tiltakene vil imidlertid være at det kreves en administrativ styring fra sentralt hold, tr.nemnda/forbundsstyret.

Videre vil det også kreve en økonomisk prioritering. Uten å gå inn i detaljerte beregninger kan det anslåes at ordningen vil måtte medføre utgifter i en størrelsesorden rundt kr.20.000.- til 25.000.- på årsbasis om den skal gjennomføres i noenlunde det omfang som antydnet.

KONKLUSJON OG ANBEFALING

Komiteen har skilt mellom tiltak på sentralt hold (forbund/treningsnemnd) og tiltak på klubb-/kretsplan (den regionale sektor).

Forbundet/tr.nemnda er ansvarlig for igangsetting både av de sentrale og regionale tiltak.

Komiteen mener at følgende tiltak på konkurransesektoren i 80-årene må gjennomføres om målet "Norges Roforbund skal arbeide for at norsk roiddrett til enhver tid vil ha ett eller flere lag i verdenseliten" også skal kunne innfries i årene som kommer:

Forbundsplan

- På sesongbasis må deltidstrenere engasjeres - på økonomisk grunnlag - med ansvar for enkelte lag og eller trener-ansvar for tr.nemndas underutvalg
- Forbundets sentrale apparat må styrkes - både administrativt og faglig - ved ansettelse av en trenings-/utdannings-konsulent.

Krets-/regionplan

- Ansettelse av regionstrenere
- Igangsetting av diverse stimulerings tiltak

Komiteen er enig om at det på nåværende tidspunkt ikke finnes ressurser - hverken økonomiske eller menneskelige - til en full realisering av ovennevnte tiltak.

Det skal ikke underslåes at komiteens medlemmer har noe ulike synspunkter på regionstrenerfunksjonen, men den har likevel samlet seg om å anbefale at forbundsstyret, f.eks. gjennom treningsnemnda, med virkning fra 1983:

1. Etablerer en 2-årig forsøksordning med engasjement av regionstrenere i en av de foreslåtte regioner. Komiteen kan tenke seg en region hvor forholdene i utgangspunktet ligger vel tilrette, nemlig Hordaland.

Hordaland Rokrets fungerer meget godt rent administrativt, klubbene ligger innenfor et relativt begrenset geografisk område samtidig som avstanden til Årungen og det sentrale Østlandsområdet er stor.

2. Tar initiativ til å stimulere klubbtrenerfunksjonen ved ulike engasjement og belønningstiltak ovenfor klubbtrenerne etter de forslag som komiteen har skissert.

Komiteen vil imidlertid understreke at forbundsstyret nøye må vurdere den sentrale administrative belastning gjennomføring av nevnte prøveordning vil medføre - og eventuelt foreta nødvendige omprioriteringer - spesielt dersom tr.nemnda blir ansvarlig for igangsetting og oppfølging av den foreslåtte ordning.

Thor Henning Iversen Kjell Eriksen Svein Thøgersen

Arve Maalø Kjell Emblem

GRUPPEOPPGAVE 2

Gruppeoppgaven må vurderes på bakgrunn av målet:

"Norges Roforbund skal arbeide for at Norsk roidrett til enhver tid vil ha et eller flere lag i verdenseliten."

Komiteen har pekt på behovet for utbygging av trenersiden både på sentralt (forbund/treningsnemnd) og regionalt (krets/klubb) plan.

- * Hvordan vil gruppen prioritere mellom den sentrale og regionale trenerutbygging?
- * Diskuter forslaget om opprettelse av regionstrenere.
Mener gruppen at forslaget om en prøveordning med regions-trenere bør gjennomføres?
- * Diskuter forslaget om "stimuleringstiltak" for klubbtrenere. Bør disse tiltakene igangsettes i tillegg til eventuelle regionstrenere, eller bør de forsterkes og erstatte regions-trenere?
- * Vurder Rikstreners besøksrunder (etterutdanningsvirksomhet) i forhold til de svar gruppen har gitt på de forgående spørsmål, samt i relasjon til dagens ordning.
- * Hva mener gruppen er de viktigste tiltak å gjennomføre om målet (som nevnt ovenfor) skal kunne innfries: (En kort opp-listing).

Om nødvendig, gi en generell vurdering av komiteinnstillingen.